

Op naar 'De Nederlandse Imkersvereniging'

Mari van Iersel

Mijn grootvader was lid van de VBBN.

In de twintiger jaren werden in het verzuilde Nederland katholieke bijenhoudersverenigingen opgericht. Zoals een goed katholiek paste, zegde mijn grootvader zijn lidmaatschap bij de VBBN op en werd lid van de katholieke bijenhoudersbond NCB. Zo moet dat op veel plaatsen gegaan zijn in die tijd. Godsdienst is allang geen motief meer om lid te zijn van een bepaalde vereniging.

Toch bestaan al die verenigingen van bijenhouders nog die vanuit godsdienstige motieven zijn ontstaan. In het vorige nummer van Bijen lazen we de ideeën van Dick Vunderink over de wenselijkheid van een fusie tussen de Nederlandse bijenhoudersorganisaties. Ik denk dat veel van de imkers die dit artikel gelezen hebben, daarbij gedacht hebben: 'Ja, dat moet nou eindelijk maar eens gebeuren'. Echter, als we het aan onze bestuurders overlaten zal het er helaas niet van komen.

Voor zoiets moet, zoals dat zo mooi heet in de politiek, een maatschappelijk draagvlak bestaan.

Gelukkig werken de huidige organisaties in een aantal zaken zo goed samen dat de imkerij met één standpunt naar buiten kan komen. Deze samenwerking is gebaseerd op vrijwilligheid. Dat houdt het grote risico in dat er snel een einde aan kan komen. Dat dit risico niet denkbeeldig is blijkt uit het feit dat Dick Vunderink het de moeite waard vindt om te vermelden dat het blad Bijen zijn eerste crisis doorstaan heeft. De huidige goede samenwerking moet omgezet worden in een structurele. Zullen we de Bedrijfsraad maar uitbouwen tot een overkoepelende organisatie die de algemene taken uitvoert? De Vlaamse Imkersbond en de Deutscher Imkerbund (DIB) zijn ook dergelijke overkoepelende organisaties. Zij behartigen algemene taken zoals het uitgeven van een maandblad, het bijenteelt onderwijs, algemene belangenbehartiging, overleg met de overheid, richtlijnen voor selectie en koninginnenteelt, het organiseren van een nationale honingkeuring, verzekeringstaken. Nederlandse Imkersvereniging zou daarvoor een heel wat een mooiere naam zijn dan Bedrijfsraad. Bedrijfsraad zegt een buitenstaander immers niets.

ABTB, ANI, LLTB, NCB, VBBN

Een groot nadeel van een fusie is het verlies van een gedeelte van de eigen identiteit. Dat wordt zo ge-

voeld door imkers en hun bestuurders. De laatsten verliezen nog iets meer. De bestuurders kennen elkaar, werken prettig samen en hebben geen zin in een sprong in het duister. Onze bestuurders hebben daar een extra zetje voor nodig. Dat moet van de leden komen. De eigen identiteit kan best behouden blijven, dat is in een fusie te regelen. Dat zou bijvoorbeeld kunnen door de huidige organisaties te laten bestaan, maar ze een ander takenpakket te geven. Ze behouden datgene waarin ze nu herkenbaar zijn voor hun leden: bedrijfswedstrijd, studiedag, taxatie van schade, aanspreekpunt bij problemen zoals bijensterfte door bestrijdingsmiddelen, uitrekenen van onderscheidingen. Ze krijgen ook een nieuwe taak: het zijn van de verbindende schakel tussen de Nederlandse imkersvereniging en de plaatselijke vereniging.

Meerwaarde

Eerst fuseren om vervolgens op de oude voet verder te gaan, heeft weinig zin. Dan kun je net zo goed alles bij het oude laten. Bij fuseren hoort een nieuwe doelstelling. Het minste daarbij is het voornemen om te zorgen voor een beter beleid voor alle imkers. Het doppenproject vind ik een goed voorbeeld van falend bestuur door verdeeldheid. Alle imkers kunnen gebruik maken van het doppenproject. De VBBN-imkers kunnen via de secretaris van hun vereniging hiermee in zee gaan. Deze heeft hiervoor de benodigde informatie in huis. De imkers van de andere organisaties niet. Dat zou natuurlijk wel gekund hebben, maar dat vraagt zoveel overleg met allerlei besturen dat dat in de praktijk niet haalbaar is. Door de verdeeldheid in de imkerswereld is er hier sprake van een halfslachtig beleid. Het doppenproject is bedoeld voor iedereen, maar 25% van de imkers moet zelf maar zien hoe ze er gebruik van maken. Door het samengaan van het 'Groentje' en het blad 'Bijenteelt' is er met Bijen een beter vakblad voor de imker gekomen. Er is dit jaar een nieuw reglement voor de honingkeuring gekomen. Het is door de gezamenlijke organisaties tot stand gebracht. Een vernieuwde bestuivingsregeling en een gezamenlijke informatie-gids over drachtverbetering zijn er ook goede voorbeelden van, dat samenwerking een meerwaarde heeft. Fusie zal ook op andere terreinen tot kwaliteitsverbetering leiden.

Afstand tot het bestuur

Een van de argumenten tegen fusie is dat in een grote nieuwe organisatie de afstand tot het bestuur nog veel groter zou worden dan hij nu al is. Dat klinkt redelijk maar het is een onjuist argument. Een bestuur is geen goed bestuur omdat iedereen de mensen kent. Een bestuur is een goed bestuur omdat het leiding geeft aan de organisatie. Bij een duidelijke leiding is het bestuur bij iedereen bekend. Met leiding geven bedoel ik niet het doordrammen van eigen ideeën, maar handen en voeten geven aan wat imkers willen. Dat is een beleid uitvoeren waarvoor draagvlak bestaat. Het werk van Ir. Mommers is daar een goed voorbeeld van. Er was in zijn tijd geen imker in Nederland die zich afvroeg waar de Ambrosiushoeve eigenlijk voor diende. Een ander voorbeeld is het ontstaan van belangengroeperingen van carnica-, zwarte bij- en Buckfastimkers. Deze verenigingen ontstaan doordat ze in de huidige organisatie geen weerklank vinden voor hun ideeën. Leden van deze verenigingen klagen niet over een afstand tot het bestuur, dat hoeft ook niet want dat bestuur is bezig met wat zij willen. Horizontale of verticale communicatie, het maakt niet uit. Beide werken. Geen communicatie, dat is een probleem.

De steun van de imkers

Soms kom ik bij verenigingen of in gesprekken tussen imkers het gemopper over de verdeeldheid tegen. Dan vraag ik me af waarom deze wens naar eenheid blijft steken in wat gemor. Het zal wel komen doordat imkeren de hobby is en niet besturen. Een hobby waaraan we plezier beleven. In het verleden zijn er al eens pogingen ondernomen om tot fusie te komen. De onderhandelingen daarvoor zijn mislukt doordat de deelnemers onmogelijke eisen stelden. Indertijd hoefden de onderhandelaars zich blijkbaar geen zorgen te maken over verwijten van het thuisfront dat ze de onderhandelingen hadden laten mislukken. Misschien bestaat deze situatie nog steeds. Vroeger, toen we nog twee maandbladen hadden, het 'Groentje' en 'Bijenteelt', kon je regelmatig horen dat er één bijenblad moest komen omdat de kwaliteit van het huidige te wensen overliet. Dat dat zo lang geduurd heeft, komt doordat iedereen maar met moeite zijn eigen blad vaarwel kon zeggen. De voortdurend uitgesproken wens heeft er zeker toe bijgedragen dat het ene blad er uiteindelijk gekomen is. De problematiek om met een teruglopend ledenbestand financieel en redactioneel toch voldoende sterk te staan, vormde het extra zetje om tot resultaat te komen. Als u als imker wilt dat de verdeeldheid in imkerend

Nederland ophoudt, zult u ook uw verantwoordelijkheid moeten nemen. Bestook op elke vergadering, groot of klein, uw bestuur met voorstellen in die richting. Anders zal het er pas van komen als de kleinere organisaties op sterven na dood zijn. Zo'n noodgedwongen fusie zal niet tot een nieuw elan leiden. Behalve vergaderingen zijn er nog meer plaatsen om zich te laten horen. Het blad Bijen kent de rubriek 'De lezer schrijft'. Dit is een uitstekende plaats om onderwerpen als fuseren, samengaan, samenwerken te bespreken. Mening van imkers zijn daar zeer welkom. De Zoemlijst op Internet is ook een geschikt medium. Onze bestuurders hebben die mening van hun leden hard nodig om vage fusieplannen daadwerkelijk uit te voeren.

Koninginnenteeltdag 6 maart

De koninginnenteeltdag 1999 wordt gehouden in het Went-gebouw van de Rijksuniversiteit in Utrecht en georganiseerd door de Koninginnenteeltcommissie van de VBBN. Bezoekers zijn vanaf 9.30 uur welkom. Voor een bijdrage van slechts f15,- pp. heeft u toegang en wordt er gezorgd dat het u aan niets ontbreekt. Daarbij horen ook broodjes.

Programma (10.00 - 15.30 uur)

- De ochtend zal verzorgd worden door Keld Brandstrup (Buckfast) koninginnenteler uit Denemarken. Hij zal uitleg geven over zijn methode van werken.
- De middag staat in het teken van het nu te starten doppenproject.

Lokatie

Collegezaal van het Went-gebouw (in de volksmond 'de ponskaart'), Sorbonnelaan 16, de Uithof, Utrecht. Het uit witte tegels opgetrokken gebouw is gemakkelijk te herkennen door zijn afwijkende kubusvorm.

Het gebouw is te bereiken vanaf Utrecht Centraal Station met buslijn 12. Wie per auto komt, neemt op de A27 de afslag Amersfoort. Direct na deze afslag neemt u de afslag 'de Uithof'. Volg op de Uithof de parkeerroute. Bij het gebouw is een parkeerterrein.

Belangrijk!

Om alles vlekkeloos te laten verlopen verzoeken wij u zich te melden. Telefonisch aanmelden kan tot 2 maart bij J. Dommerholt, 0343-414820, fax 0343-420533 of met R. Kakes, 0514-562066.

Schriftelijk kunt u zich tot 29 februari aanmelden bij de redactie van dit blad: Maandblad BIJEN, t.a.v. mw. M.J.E.M. Canters, Postbus 198, 6720 AD Bennekom, fax 0317-424180.